

Jeg blev radikaliseret ateist

Foto: Morten Stubkjær Klausen

Da kristendommen kom for tæt på, blev Jacob Munk endnu mere ivrig efter at modbevise den

» **M**ine forældre var en del af 68-generationen,« fortæller teologistuderende Jacob Munk på 24 år. De lærte ham, at der ikke er nogen Gud.

»Det var overhovedet ikke naturligt for mig at føle mig som et religiøst menneske,« husker han.

I 3.g på gymnasiet ændrede hans syn på det religiøse sig. Han fik en kæreste, hvis lillebror var gået fra ateisme til islam og senere havde forladt islam til fordel for kristendommen.

De havde mange snakke tro. Men Jacob blev ikke overbevist.

»I lang tid blev jeg lidt radikaliseret i min ateisme,« siger Jacob, der mener, at det var, fordi kristendommen kom meget tæt på og begyndte at give mening.

»Pludselig så jeg, at kristendommen stillede nogle ret store spørgsmål, som jeg ikke var klar til at svare ►

► på. Det, tror jeg, fik mig i forsvarsposition,« forklarer han.

En vild oplevelse

Jakob begyndte at tænke over, hvad der gjorde ham så kritisk over for kristendommen, og i 2012 fik han kontakt til en kristen, som en dag læste op for ham af Romerbrevet kapitel 7.

Jacob beskriver det som en vild oplevelse, hvor nogle ting faldt i hak for ham. Særligt ét vers gjorde indtryk.

»Det her med, at alt det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, men

det onde, som jeg hader, det gør jeg.«

Det kastede nyt lys over de seneste år af Jacobs liv.

»Jeg var enormt optaget af frivilligt arbejde i løbet af min gymnasietid og så nok mig selv som sådan en meget moralsk, nidkær person. Jeg havde stolthed over, at jeg virkelig var en af dem, der knoklede for den gode sag. Og så hørte jeg, at 'det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, og det onde, jeg hader, det gør jeg.' Jeg kunne bare se: Hold da op, det er så rigtigt det der. Og så kommer Paulus til sidst frem til: 'Men Gud ske tak ved Jesus Kristus, vor Herre!' – det at være kristen er faktisk, at jeg er en tilgivet synder,« siger Jacob.

David Ingemansen

Hør to minutters andagt på telefon

70 300 150

75 82 33 60

Soldaterhjemleder Bjarne Kjær Andersen, Birkerød, holder telefonandagten i uge 2

Indre Missions Telefonandagt
NETANDAGTEN.DK

Artiklen er et redigeret uddrag fra Indre Missions podcast Troshistorier. Hør hele Jacobs historie på <http://imedia.dk/troshistorier>.

jesusnet.dk

Læs flere troshistorier på:
jesusnet.dk/livogtro

Guds rige er deres

(Jesus siger) Lad de små børn komme til mig, det må I ikke hindre dem i, for Guds rige er deres.

*Fra søndagens tekst i kirkerne:
Markusevangeliet kapitel 10, vers 13-16*

Rejs på børnebillet

Vi kan vel vanskeligt forestille os, hvor provokerende det var, da Jesus satte et lille barn i centrum. For vi lever i en tid med stort fokus på barnet. Men på Jesu tid havde barnet først og fremmest værdi, fordi det en dag ville blive voksen og selvhjulpnen.

Når Jesus stiller barnet frem som forbillede, er det ikke, fordi barnet er fejlfrit. Vi er alle syndere fra fødslen. Den virkelighed er i øvrigt et af de stærkeste argumenter for netop at døbe børn. Men barnet kan det, vi voksne har så vanskeligt ved; nemlig at lade Gud gøre noget ved os. Du kan aldrig blive for lille til at blive barn af Gud. Men indbildt storhed lukker døren i til Guds rige.

Jesus stiller barnet frem som et forbillede på det at gå ind i Guds rige. Barnet kan altså

tro. Ikke på den måde, at det kan redegøre for troens indhold. Men det dybeste i al tro kan barnet; nemlig at udlevere sig til Gud og have tillid til ham.

I den virkelighed findes den forunderligste glæde i al kristentro. Vi får lov at rejse til himlen på børnebillet!

Leif Hankelbjerg Mortensen

Foto: Thinkstock/DGLimages

En guddommelig skandale

Det ville være skandaløst, hvis et menneske skulle ofre sit barn for andre

Intet er mere dyrebart for forældre end deres børn – de er uerstattelige. Derfor ville det være absurd, hvis Gud skulle ofre sin søn – og så endda for os! Var det virkelig nødvendigt?

Gud skabte os i kærlighed

At Gud skulle ofre sin søn for os åbner op for flere spørgsmål om, hvem Jesus er.

Jesus er først og fremmest Gud. Gud er evig, udødelig og ren. Han skabte os i fuldkommen evig kærlighed – i sit eget billede – til at ligne og virke som ham. Ligesom vi selv ser glæden over et nyt barn, som kommer til verden. Wow! Tænk at det ligner mig.

Sådan skabte Gud os. Ikke fordi han havde 'brug' for os, men fordi kærligheden flyder over, fordi Faderen, Sønnen og Helligånden elsker hinanden.

Det er også sandt, at de første mennesker gjorde oprør mod Gud. Jeg ser resultaterne af det i min hver-

dag – død, ødelæggelse og manglende kærlighed. Jeg kan desuden let glemme at takke Gud, fordi han skabte mig i kærlighed.

Ingen Plan B

Bibelen fortæller, at det ikke var en plan B, at Gud ville ofre sin søn for os. Det havde altid været planen. Jesus skulle vise, hvor enorm stor kærlighed Gud har til os, og det viste han ved at dø for os. Sandheden er, at det er os, der fortjener at dø. Men Jesus valgte at dø i stedet for os, og dermed betalte han prisen for vores oprør mod Gud. Han betalte vores regning.

Hvordan kan det være sandt? At Jesus opstod fra de døde er beviset. »Fordi døden kom ved et menneske, er også de dødes opstandelse kommet ved et menneske,« står der i 1 Korintherbrev kapitel 15, vers 21. Døden kunne ikke holde på Jesus, fordi han ikke havde syndet mod Gud. Han valgte frivilligt at dø for os og tage vores skyld. Derfor kunne døden ikke holde ham. Derfor lever han, og derfor kan vi med tillid tro på ham.

Det er ikke kun skandaløst – det er ligefrem fantastisk!

*Andreas Vilrik Bruun
Fra jesusnet.dk*